Р Е Ш Е Н И Е

№ 117

град Шумен, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Шуменският административен съд, в публичното заседание на четиринадесети юли две хиляди и двадесета година в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСИЦА ЦВЕТКОВА

при секретаря В.Р. и с участие на прокурор като разгледа докладваното от административния съдия Р. Цветкова адм.д. №188 по описа за 2020г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76 ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/, образувано по жалба на Ц.Н.Д. ***, против Решение №РС-852-19-021 от 12.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Ц.Н.Д., наложена е глоба в размер на 5 000.00 лв. на Ц.Н.Д. и е отнета в полза на държавата от Ц.Н.Д. сумата в размер на 154.14 лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на Решението на КПКОНПИ в оспорената му част по смисъла на чл.146 т.2, т.3 и т.4 от АПК. Жалбоподателят твърди, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в частност нарушение на чл.72 ал.6 и чл.74 ал.1 от ЗПКОНПИ, както и не са спазени императивните изисквания за форма и съдържание на административния акт – липсва правно основание и мотиви по отношение наложената глоба и постановеното отнемане на паричната сума в полза на държавата. Жалбоподателят счита, че оспореният акт е постановен в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон, тъй като не са налице предвидените в чл.52 от ЗПКОНПИ три кумулативни предпоставки. В тази връзка се навеждат доводи, че приетото от комисията решение е необосновано от фактическа и правна страна, тъй като не са налице две от законово установените като кумулативно изискуеми се предпоставки за наличието на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, а именно частен интерес и възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията и задълженията му по служба, поради което жалбоподателят моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение №РС-852-19-021 от 12.02.2020г. на КПКОНПИ в оспорената му част, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответната страна Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество град С., редовно призована, за нея се явява ст. юрисконсулт С.Г., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Изразява становище за законосъобразност на оспореното решение на комисията, като счита, че същото е издадено от компетентен орган, при спазване на законовите изисквания за форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че са налице законовите изисквания, които са установени от събраните по делото доказателства, за установен конфликт на интереси спрямо оспорващата като Директор на РИОСВ град Ш., поради което решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, поради което отправя искане към съда жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи от фактическа страна следното:

По подаден в Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество сигнал вх. №ЦУ 01/С-852/07.11.2019г., срещу Ц.Н.Д., в качеството и на Директор на РИОСВ град Ш. в периода от 01.10.2018г. до 21.08.2019г., е образувано производство по реда на чл.71 ал.1 предложение първо от ЗПКОНПИ за установяване на конфликт на интереси. В сигнала се твърди, че на 16.08.2019 . Ц.Д.,***, със своя заповед е обявила конкурс за заемана длъжност „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ в РИОСВ Ш. На 15.08.2019г., с оглед обявяване на конкурса, Д. е утвърдила и длъжностна характеристика за посочената длъжност, в която като изискуемо образование за заемане на длъжността е допълнено „право с придобита юридическа правоспособност“, каквото образование Д. притежава. Д. била освободена от длъжността Директор на РИОСВ град Ш. на 19.08.2020г., а подала документи за участие по обявения от нея конкурс на 27.08.2020г. Към сигнала са приложени доказателства – заповеди на Директора на РИОСВ град Ш. и на Министъра на околната среда и водите във връзка с посочените конкурси, длъжностни характеристики и трудов договор.

В сигнала са изложени и други твърдения, по които с процесното Решение КПОНПИ е прекратила производството по сигнала, като в тази част Решението не е обжалвано и не е предмет на настоящото производство.

Във връзка с постъпилия сигнал по чл.47 ал.1 от ЗПКОНПИ, от Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, на основание чл.72 ал.3 във вр. с ал.4 от ЗПКОНПИ, е изискано от Директора на РИОСВ град Ш. да представи заверен препис на цялата документация във връзка с проведения конкурс за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ в РИОСВ Ш., обявен със Заповед от 16.08.2019г. на Директора на РИОСВ град Ш. – писмо изх. №ЦУ01/30678/29.2019г. С писмо от същата дата, но с изх. №ЦУ01/30677, на същите основания от Председателя на КПОНПИ е изискано от министъра на околната среда и водите да представи заверен препис на цялата документация във връзка с проведения конкурс за длъжността „Директора на РИОСВ град Ш.“, приключил през месец август 2019г.

С придружително писмо вх. №ЦУ01/31259/05.12.2019г. и вх. №ЦУ01/31271/05.12.2019г. съответно Директорът на РИОСВ град Ш. и Министърът на околната среда и водите са представили изисканите документи и информация.

За образуваното производство жалбоподателката е уведомена по телефона на 15.01.2020г., за което е съставен Протокол от проведен разговор на 15.01.2020г. От Протокола се установи, че на оспорващата е разяснено конкретно за какво е образувано производството, като е поканена на 22.01.2020г. от 10.15 часа да се яви лично за изслушване пред Комисията, във връзка с твърденията; указано е, че има право на адвокатска защита, както и че има право да се запознае с документите по преписката, в 3-дневен срок след писмено заявление до Комисията, както и да изрази писмено становище по събраните доказателства и да сочи такива.

Видно от приложения по делото Протокол №928/22.01.2020г. от редовно заседание на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, на посочената дата - 22.01.2020г., е било проведено изслушване по сигнал рег. №ЦУ01/С-852/07.11.2019г. срещу Ц.Н.Д., при което изслушване, след докладване на сигнала, е била предоставена възможност на жалбоподателката да изрази съображения във връзка с изнесеното в сигнала, както и да направи искания и предложения пред Комисията.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение №РС-852-19-021/12.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в обжалваната му част, е установен конфликт на интереси по отношение на Ц.Н.Д.,*** в периода от 01.10.2018г. до 21.08.2019г. и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ, е упражнила правомощия по служба във връзка с утвърждаване на длъжностна характеристика от 15.08.2019г. за длъжността „Началник отдел“ в

Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. и издаване на Заповед №238/16.08.2019 г. за обявяване на конкурс за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш., в свой частен интерес, в нарушение на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ; наложена е глоба на Ц.Д. в размер на 5 000.00 лв. за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ, за нарушение на разпоредбата на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ, извършено в качеството и на Директор на РИОСВ град Ш. и лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на държавата сума в размер на 154.14 лева, представляваща нетно дневно възнаграждение на за 15.08.2019г. и 16.08.2019г., получено от деянията, породили конфликт на интереси, на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

От фактическа страна обжалваният акт в оспорената му част се основава на обстоятелството, че жалбоподателката, в качеството и на Директор на РИОСВ град Ш. в посочения период, е лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ. В качеството си на Директор е упражнила правомощия по служба по чл.6 и чл.5 ал.4 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите, като е утвърдила длъжностна характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. и е издала Заповед №238/16.08.2019г. за обявяване на конкурс за длъжността Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш.

Позовавайки се на разпоредбата на чл.58 изречение второ от ЗПКОНПИ, а именно че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията по служба, както и с оглед факта, че Д. е участвала в обявения конкурс за Директор на РИОСВ град Ш., приключил на 15.08.2019г., решаващият административен орган е приел, че упражнените правомощия от страна на Д. – утвърждаване на длъжностна характеристика на 15.08.2019г. и издаване на заповед за обявяване на конкурс на 16.08.2019г., съставлява осъществяване от страна на жалбоподателката на властическа функция като Директор на РИОСВ град Ш., действайки в свой частен интерес, тъй като Д. притежава за обявената конкурсна длъжност необходимата специалност „право с придобита юридическа правоспособност“, което е в нарушение на законовата забрана по чл.58 изречение второ, предложение първо от ЗПКОНПИ.

Частният интерес по смисъла на чл.53 от ЗПКОНПИ, е обоснован със съображенията, че променяйки длъжностната характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. – като е добавила към изискваните специалности за заеманата длъжност „право с придобита юридическа правоспоспособност“, си е осигурила предимство, изразяващо се във възможност да участва в последвалия конкурс, който тя сама е обявила като Директор, дни, преди да бъде освободена. Прието е, че Д., ако не е била да промени тази длъжностна характеристика, не е имала право да участва в конкурса, тъй като не е притежавала нито една от изискуемите за заеманата длъжност специалности. Наличието на облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, която е приета от органа като нематериална, се изразява в предимство и помощ за лицето по повод участието и в конкурса за заемане на длъжността „Началник на отдел КОС в Дирекция КПД“ към РИОСВ град Ш.

Установеното от КПКОНПИ нарушение на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ е прието и като основание за налагане на предвидените в чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ санкционни последици и постановяване на отнемане в хипотезата на чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ на нетното дневно възнаграждение за 15.08.2019г. и 16.08.2019 г., получено от деянията, породило конфликт на интереси.

По делото е представена и приети като доказателство цялата административна преписка, въз основа на която е издадено оспореното в настоящото производство Решение на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, както и представените от жалбоподателката писмени доказателства.

От така установеното фактическо положение и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт в обжалваната му част на основание чл.168 ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения преклузивен срок, против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, съгласно чл.76 ал.1 от ЗПКОНПИ, съдът приема, че е процесуално допустимо.

Разгледана по същество съдът приема, че жалбата е основателна, поради следните съображения:

Оспореното Решение №РС-852-19-021/12.02.2020г. е прието от материално компетентен орган по чл.7 ал.1 от ЗПКОНПИ - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в рамките на нормативно регламентираните му правомощия по чл.13 ал.1 т.4 във връзка с чл.74 ал.1 от ЗПКОНПИ. Решението е валиден акт на специализирания колективен административен орган, тъй като отговаря на условията по чл.9 ал.2 от Правилника за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, а именно да е прието с мнозинство повече от половината от всички членове на Комисията.

Оспореният акт е постановен в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити по чл.74 ал.2 от ЗПКОНПИ и по чл.59 ал.2 от АПК. Посочени са както правните основания за упражненото административно правомощие, така и релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ и за разпоредените правни последици, поради което направеното от оспорващата възражение за нарушение на изискуемата от закона форма, съдът намира за неоснователно. Изрично е посочено в Решението размерът на дневното възнаграждение на жалбоподателката, съобразно приложения трудов договор №937/27.09.2018г., с който Д. е назначена на длъжността Директор на РИОСВ, и е определен за всеки ден, възприет от органа като дата на извършване на деянието. Дали посочените в Решение на КПКОНПИ факти и обстоятелства са правилно установени и доколко същите съответно на закона са квалифицирани като такива, обуславящи извод за установения конфликт на интереси по отношение на жалбоподателката и за допуснато от лицето нарушение на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ, е въпрос на материална, а не на формална /процесуална/ законосъобразност на оспореното решение.

Наведените от оспорващата твърдения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съдът намира за неоснователни, тъй като не са повлияли върху валидността на оспорения акт. В хода на производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изискала необходимите за произнасянето й информация и документи; събрани са относимите доказателства по наведените твърдения в сигнала. Проведено е изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, като му е предоставена възможност да се запознае с всички събрани доказателства, да сочи нови доказателства и да направи възражения. В тази връзка съдът приема, че формално срокът, визиран в разпоредбата на чл.72 ал.6 от ЗПКОНПИ, е спазен, тъй като към момента на изслушване на оспорващата пред Комисията, а именно на 22.01.2020г. е бил последният ден, в който същата е могла да прави възражения по представените доказателства. С Протокола от 15.01.2020г., обективиращ уведомяването на жалбоподателката за започване на производството, изрично е дадена възможност на същата да се запознае с доказателствата по преписката. В приложения протокол на Комисията от 22.01.2020г. по изслушване, Председателят на Комисията е разяснил отново на лицето, че има право да прави искания и предложения пред комисията, каквито не са били направени от жалбоподателката. Съдът констатира, че на жалбоподателката не е указан изрично срокът по чл.72 ал.6 от ЗПКОНПИ, което действително се явява нарушение, но лицето е изслушано и му е дадена възможност да се запознае с доказателствата по преписка и да сочи от своя страна такива. С оглед на гореизложеното съдът приема, че допуснатото нарушение не е съществено, тъй

като не влияе върху валидността на акта и не е ограничило правото на защита на лицето, което с депозиране на жалбата пред съда е ангажирало допълнителни доказателства. Това нарушение би било съществено, ако след изслушването са били събрани нови доказателства, за запознаване с които не е бил даден 7-дневен срок на жалбоподателката, каквото обаче не е налице по производството.

По отношение наведеното твърдение за неспазен срок по чл.74 ал.1 от ЗПКОНПИ: Съгласно сочената разпоредба Комисията се произнася с мотивирано писмено решение в срок до два месеца от образуване на производството, като при случаи на фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен еднократно с 30 дни. Безспорно производството е образувано на 07.11.2019г. с входиране на сигнала пред компетентния орган – комисията. Решението е постановено на 12.02.2020г., т.е. след изтичане на двумесечния срок, включително и след удължаването му еднократно с 30 дни. Тези срокове обаче съдът приема, че са инструктивни, а не преклузивни, както твърди оспорващата, тъй като на първо място няма предвидена норма, уреждаща последиците от неспазване на срока и на второ място неспазването на този срок по никакъв начин не рефлектира върху установените факти, въз основа на които органът е постановил своя акт.

С оглед гореизложеното съдът приема, че при постановяване на решението от Комисията не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяна само на това основание на оспорения акт.

Съдът приема обаче, че Решението на КПКОНПИ в оспорваната му част е постановено в нарушение и при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, поради следните съображения:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката налице ли са установените от административния орган релевантни юридически факти и доколко същите обуславят посочените като правно основание за издаването на акта правни норми, съответно следват ли се разпоредените с акта правни последици.

Няма спор между страните, а и с оглед приложените по делото Трудов договор №937/27.09.2018г. и Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение №1048/20.08.2019г. се установява, че жалбоподателката в процесния период, е заемала длъжността Директор на РИОСВ град Ш., поради което се явява лице, заемащо висша публична длъжност, съобразно чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ.

Няма спор между страните, че жалбоподателката като Директор на РИОСВ град Ш., по силата на чл.6 и чл.5 ал.4 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите, организира, ръководи и контролира цялата дейност на инспекцията, включително и в нейно правомощие е да утвърждава длъжностните характеристики на служителите.

Спорът в настоящото производство се свежда до това, дали утвърждаването на длъжностната характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. и издаване на Заповед №238/16.08.2019г. за обявяване на конкурс за длъжността Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. от жалбоподателката, като Директор на РИОСВ град Ш., както и последващото и участие в обявения от нея конкурс, е основание за установяване на конфликт на интереси по отношение на нея по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ и съответно дали това съставлява нарушение на забраната по чл.58 от ЗПКОНПИ.

Съгласно легалната дефиниция по чл.52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Съответно по силата на чл.53 от ЗПКОНПИ частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а облага представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие - чл.54 от ЗПКОНПИ.

Въз основа на посочената по-горе нормативна регламентация следва извода, че фактическият състав на конфликта на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: 1.Лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл.6 от ЗПКОНПИ. 2.Частен интерес на това лице по смисъла на чл.53 във вр. с чл.54 от ЗПКОНПИ и 3.Възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба.

В случая не е спорно, както бе посочено по-горе, че Д. към момента на утвърждаване на длъжностната характеристика и издавен на Заповедта за обявяване на конкурса за тази длъжност, е била Директор на РИОСВ град Ш. и следователно лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ. Следователно налице е първият елемент от нормативно регламентирания фактическия състав на конфликта на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ.

Съгласно изложеното в обстоятелствената част на обжалваното Решение на КПКОНПИ, вторият елемент от фактическия състав по чл.52 от ЗПКОНПИ, а именно частен интерес на лицето, заемащо висша публична длъжност, е обусловен от факта, че променяйки длъжностната характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. – добавяйки към изискването за специалност притежаваното от нея „Право с придобита юридическа правоспособност“ и съответно издаване на заповед за провеждане на конкурс за тази длъжност, жалбоподателката си е осигурила предимство, изразяващо се във възможността да участва в обявения от нея конкурс за тази длъжност и то дни преди да бъде освободена като Директор на РИОСВ град Ш. Този извод органът е подкрепил и с факта, че оспорващата е участвала и в обявения от министъра на околната и среда и води конкурс за длъжността Директор на РИОСВ град Ш. Този конкурс, според органа, е приключил на 15.08.2019 г. и в същия ден жалбоподателката е утвърдила длъжностната характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. с цел да участва и в този конкурс. Съответно облагата по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, до която води частния интерес, според решаващия административен орган, е нематериална и се изразява в предимство и помощ да участва в конкурса за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш.

Тези изводи на органа обаче не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Безспорно жалбоподателката е била назначена на длъжността Директор на РИОСВ град Ш. по Трудовия договор от 27.09.2018г. за определен срок – до заемане на длъжността въз основа на конкурс. Безспорно такъв конкурс е бил обявен от министъра на околната среда и водите със Заповед №РД-399/20.05.2019г. Безспорно жалбоподателката е участвала в него, като с Протокол №4/15.08.2019г. назначената Комисия е класирала успешно издържалите конкурса по реда на чл.91 ал.1 от КТ. Този Протокол от 15.08.2019г. на комисията е внесен за утвърждаване от министъра на околната среда и водите на 19.08.2019г. с докладна записка от същата дата от заместник-министъра на околната среда и водите и от тази дата – 19.08.2019г. е утвърден от министъра. Следователно, няма как оспорващата да е била наясно към момента на утвърждаване от нея на длъжностната характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. – 15.08.2019г. и съответно към момента на издаване на заповед за провеждане на конкурс за тази длъжност – 16.08.2019г., за резултата от проведения

конкурс за Директор на РИОСВ град Ш., както твърди решаващият орган. Такива доказателства не бяха ангажирани и в хода на съдебното производство, независимо от указанията на съда по разпределение на доказателствената тежест. Още повече, че Заповедта за прекратява на правоотношението на жалбоподателката като Директор на РИОСВ град Ш. е с дата 20.08.2019г. и е връчена на лицето на същата дата. Тоест, съобразно тези доказателства, изходът от конкурса за длъжността Директор на РИОСВ град Ш., не обуславя наличие на частен интерес, тъй като лицето не е било наясно към 15.08.2019г. и към 16.08.2019г., че не е класирано на първо място за тази длъжност и че съответно ще му бъде прекратено трудовото правоотношение като Директор на РИОСВ град Ш., за да си осигури предимство и за участие в обявения от нея конкурс за другата длъжност.

Няма спор, а и с оглед приложената по делото длъжностна характеристика за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш., че същата е утвърдена на 15.08.2019 г. от жалбоподателката в качеството и на Директор на РИОСВ град Ш. към онзи момент. Тази обаче длъжностна характеристика е разработена и съгласувана от още двама служители в РИОСВ град Ш. – гл. експерт – дирекция „АФПД“ и директор дирекция „АФПД“, което съответства и на дадените обяснения от оспорващата пред Комисията. Безспорно в правомощията на Директора е да утвърди съответната длъжностна характеристика, но разработването и съгласуването и от други длъжностни лица, води до извода, че не е налице едностранно изменение на същата и то от Директора на РИОСВ.

В тази връзка решаващият орган е приел, че жалбоподателката е добавила към изискваните специалности за заемане на длъжността притежаваната от нея специалност „право с придобита юридическа правоспособност“ и по този начин си е осигурила предимство да участва в обявения от нея конкурс. Видно обаче от приложената по делото Заповед №238/16.08.2019 г. за обявяване на конкурса за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш., в т.2 от същата са предвидени минимални и специфични изисквания за заемане на длъжността. В минималните изисквания за заемане на длъжността, съгласно Единния класификатор на длъжностите в администрацията, е предвидено: степен на образование – завършено висше образование, с придобита образователна степен „бакалавър“; професионален опит – минимум четири години, ранг – III-ти младши и като предпочитана специалност са посочени: право с придобита юридическа правоспособност, екология и ООС, инженерна химия, общо инженерство. В специфичните изисквания е предвидено – кандидатът да отговаря на условията на чл.7 ал.1 и ал.2 от Закона за държавния служител. Следователно не е налице твърдяното от решаващия орган, че жалбоподателката е добавила към изискваните специалности за тази длъжност специалността „право с придобита юридическа правоспособност“, доколкото същата е посочена като предпочитана специалност, което е различно от изискванията за заемане на длъжността. Още повече, че в тези предпочитани специалности са изброени и други такива, поради което с утвърждаване на длъжностната характеристика и издаване на заповед за обявяване на конкурс за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш., оспорващата не си е осигурила предимство да участва в обявения от нея конкурс.

В решението е посочено също, че ако не е било въведено това изискване за специалността „право с придобита юридическа правоспособност“ от жалбоподателката, то за същата не е налице възможност да участва в конкурса, тъй като обективно не притежавала нито едно от изискуемите за заемане на длъжността специалности към тогавашния момент. Този извод на първо място фактически не е обоснован в решението на органа. На второ място, видно от приложените заповеди за назначаване и прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателката, част от трудовото досие на същата при РИОСВ град Ш., същата притежава завършено висше образование – степен магистър, изискуемия професионален опит от минимум четири години, както и съответния ранг. Следователно са налице и специфичните изисквания, въведени в разпоредбата на чл.7 ал. и ал.2 от Закона за държавния служител.

И не на последно място следва да се посочи, че субективно право е на всеки да участва в който и да е конкурс, но обективно правомощие е на комисията, назначена за провеждане на съответния конкурс, да извърши преценка по допустимост на кандидатите, съобразно въведените конкурсни правила.

С оглед гореизложеното съдът приема, че не е налице частен интерес по смисъла на чл.53 във вр. с чл.54 от ЗПКОНПИ по отношение на жалбоподателката като лице, заемащото висша публична длъжност в процесния период, който би могъл да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията и задълженията и по служба, изразяващ се в утвърждаване на нова длъжностна характеристика на 15.08.2019 г. за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. и издаване на Заповед на 16.08.2019г. за обявяване на конкурс за тази длъжност, с които действия да си е осигурила предимство, изразяващо се във възможността да участва в обявения от нея конкурс.

Както бе посочено и по-горе, частният интерес винаги се свързва с облага от материален или нематериален характер. По смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ облага с нематериален характер е „получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие“. В случая решаващият орган е определил облагата като нематериална и изразяваща се в „предимство и помощ за себе си за участие в процесния конкурс“. Събраните по делото доказателства не установяват по никакъв начин „предимство и помощ за оспорващата“ да участва в конкурса за длъжността „Началник отдел“ в Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ Ш. Въведената предпочитана специалност „право с придобита юридическа правоспособност“ в Заповедта от 16.08.2019 г. и съответно в длъжностната характеристика от 15.08.2019г. по никакъв начин не обуславят предимство в конкурса за този участник, включително и помощ за участие в същия.

Следователно не са налице деяния, пораждащи конфликт на интереси, както и кумулативно наличие на всички елементи от фактически състав по чл.52 от ЗПКОНПИ, а именно на частен интерес на лицето и възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задълженията му по служба. Не е налице и облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, до която да води частен интерес, изразяваща се „в предимство и помощ за участие в конкурс”.

По изложените по-горе съображения за липсата на установения от решаващия орган конфликт на интереси по отношение на жалбоподателката, съдът приема, че не е и налице вмененото на оспорващата нарушение на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ, извършено в качеството и на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ. Съгласно разпоредбата на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ, лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да извършва дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба, тъй като утвърждаването на нова длъжностна характеристика и издаване на заповед за провеждане на конкурс, не се свързват с упражняване на правомощия от жалбоподателката в частен интерес, нито с възможност за извличане на облага.

Липсата на установения конфликт на интереси, обуславя извод за липсата на основание за налагане на глоба по чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ и определяне на нейния размер с решението по чл.74 от ЗПКОНПИ, както и за липса на основание за прилагане на санкционните последици на чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ, предвиждаща че възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината.

От така установеното фактическо и правно положение съдът приема, че Решение №РС-852-19-021/12.02.2020г. на КПКОНПИ в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в

изискуемата от закона форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението обаче е прието в противоречие с материалния закон и неговата цел, тъй като не е налице конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ по отношение на жалбоподателката, действала в качеството на Директор на РИОСВ град Ш. в периода от 01.10.2018г. до 21.08.2019г., не са налице основания за налагане на санкция по чл.171 ал.1 във връзка с чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ и за прилагането на чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ. В този смисъл жалбата се явява основателна и Решението в оспорената част следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателката за присъждане на направените разноски се явява основателно по смисъла на чл.143 ал.1 от АПК, поради което ответната страна Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество град С. следва да бъде осъдена да заплати на Ц.Н.Д. сумата общо в размер на 15.00 лв., от която 10.00 лв. внесена държавна такса за образуване на делото и 5.00 лв. внесена държавна такса за издаване на съдебно удостоверение.

Само за изчерпателност следва да се отбележи, че процесуалният представител на ответната страна е поискал присъждане на разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение, за първи път с представената по делото писмена защита. Съгласно правилото на чл.80 от ГПК, приложимо на основание чл.144 от АПК, както и съгласно т.11 от Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по т.д. №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд, претенцията за разноски може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Такова искане от процесуалния представител на ответната страна не е направено, видно от протокола от последното открито съдебно заседание, в което е приключило делото, нито е направено в предходен момент.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

Отменя Решение №РС-852-19-021/12.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Ц.Н.Д. ***, като Директор на РИОСВ град Ш. в периода от 01.10.2018г. до 21.08.2019г., и в това качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ, е упражнила правомощия по служба, във връзка с утвърждаване на длъжностна характеристика от 15.08.2019г. за длъжността „Началник отдел“ в дирекция „Контролна и превантивна дейност“, отдел „Контрол на околната среда“ при РИОСВ град Ш. и издаване на Заповед №238/16.08.2019г. за обявяване на конкурс за длъжността „Началник отдел“ в дирекция „Контролна и превантивна дейност“, отдел „Контрол на околната среда“ при РИОСВ град Ш., в свой частен интерес; Наложена е глоба на Ц.Н.Д. *** в размер на 5 000.00 лв. за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ, за нарушение на разпоредбата на чл.58 изречение второ, предложение второ от ЗПКОНПИ, извършено в качеството и на Директор на РИОСВ град Ш. и лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6 ал.1 т.23 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на Държавата от Ц.Н.Д. ***, сумата в размер на 154.14 лв., представляваща нетното дневно възнаграждение за 15.08.2019г. и 16.08.2019г., получено от деянията, породили конфликт на интереси, на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

Осъжда Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество град С. да заплати на Ц.Н.Д. ***, направените по делото разноски общо в размер на 15.00 /петнадесет лева / лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България град София в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се изпрати на страните по реда на чл.137 във вр. с чл.138 ал.1 от АПК.